

ZAVJESA NA KRAJU 58. FESTIVALA

Zbogom m

Napisao Boris VINCEK
 Snimio Manuel ANGELINI

Filmski djelatnici s nestružnjem su iščekivali današnji dan - zadnji dan 58. festivala igranog filma u Puli - a razlog je jednostavan: točno u podne u festivalskom centru u Circolu objavit će se imena dobitnika Zlatnih Arena. Kao i svake godine, netko će se razočarati, a netko ugodno iznenaditi i pripremiti večernju toaletu za primopredaju nagrade u Areni. Festival danas zatvara svoja vrata pa je sasvim prigodno prisjetiti se kakav je bio.

Sve je počelo mirno i bez pompe - pulski Kaštel bio je tradicionalno ispunjen do zadnjeg mesta, a prva večernja projekcija 58. festivala igranog filma u Puli publici željnoj dobrog evropskog filma ponudila je "Trofeju ženu" Françoisa Ozona. Bio je to tek prvi film od rekordnih 177 koliko ih je tijekom festivalskih dana prikazano na Kaštelu, u kinu Valli, u Areni, na Portarati i posredstvom putujućeg Solarnog kina. Ovogodišnji festival mogli bi proglašiti festivalom rekorda - nikad toliko filmova nije bilo u svim programskim sekcijama festivala, od Međunarodnog programa Euro-polis-Meridijani preko nacionalnog programa, sve do Popularne Pulice, dječjih matineja i programa kratko-metražnih filmova.

Hoće li i po posjećenosti festival prijeći lanjsku rekordnu brojku od 77.558 gledatelja, zasad je teško reći, ali sudeći po gužvama na projekcijama, ni taj rekord nije siguran.

Manje zvijezda - više filmova

Naime, nije bilo projekcije (u kinu ujutro i popodne, na Kaštelu i Areni navečer) na kojoj gotovo sva mjesta nisu bila popunjena, a za popularnije naslove oni koji su kasnili nisu imali drugog izbora nego sjesti na pod. Nove stolice na Kaštelu isprobali su samo oni koji bi na filmove pohitali debelo ranije, a stepenice u kinu Valli ugostile su ljubitelje Larsa von Trieru na obje projekcije njegove "Melankolije". Iako to možda nije potrebno napisati, najviše je publike u Areni bilo zbog zadnje avanture svima dragog čarobnjaka iz Hogwarta - "Harry Potter i darovi smrti: drugi dio". Na prodajnim mjestima festivala već je u popodnevni satima osvano natpis - RASPRODANO, a bilo je gotovo tužno vidjeti mlađaru koja se okupila iza Arene i zavidno gledala svakoga koj ima akreditaciju.

Službeni stav uprave festivala je manje zvijezda - više filmova. Crvenim tepihom, koji je zbog partnera i glavnog sponzora festivala roza boje, ove je godine kročila samo jedna istinska zvijezda, američki

Festival se okreće djeci

Publika je ove godine ipak dobila jednu novinu - projekcije putem digitalnog projektoru u kinu Valli i u Areni. Bistrica slika i jasniji zvuk trebali bi biti rezultati skoka s analognog na digitalno, no taj tehnološki napredak nije usvojen zbog želje, već zbog puke potrebe. Naime, svi filmovi koji se prikazuju u glavnoj sekciji Nacionalnog programa u Pulu su došli u digitalnom formatu

redatelj James Ivory. Njemu je na svečanosti otvaranja uručena Zlatna Arena za životni doprinos filmskoj umjetnosti, a iako se laicima čini da još jedna nagrada u nizu takvom velikanu ne znači puno, Ivory je u prepuنوj Areni bio vidljivo uzbuden.

- Čudesna je stvar naći se u ovakovom prostoru gdje su se nekada robovi borili međusobno za svoj život i primiti nagradu za svoje životno djelo. Hvala vam što ste mi dali priliku da održim govor iz središta ove drevne Arene jer to bi trebao biti san svakog redatelja, kazao je Ivory.

Okretanje publici

Što je novoga 58. izdanje festivala donijelo Puljanima i njihovima gostima? Odgovor na to pitanje nije lako

dati jer istinskih, pravih novosti nije bilo. Otkad je na čelo Javne ustanove Pula Film Festival prije pet godina došla Zdenka Višković Vukić festival je doživio pravu malu renesansu.

Obnovljeno je jednino pulsko kino - Zagreb - koje je zbog potrage za kakvom-takvom tradicijom prekršteno u kino Valli, a publika se nakon katastrofalnih 90-ih ponovo počela vraćati na projekcije.

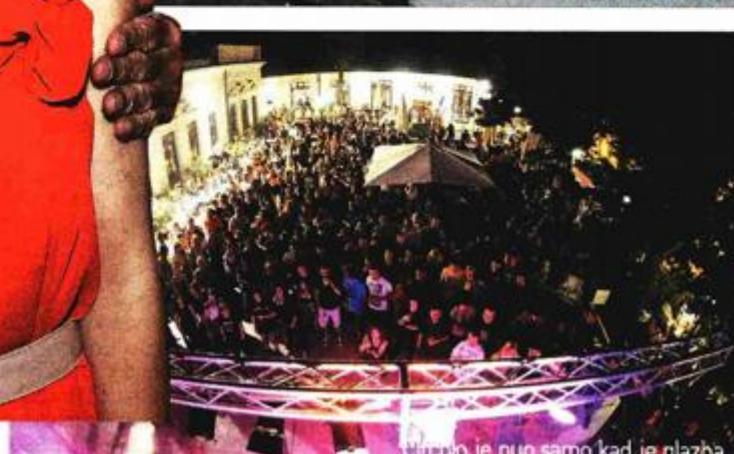
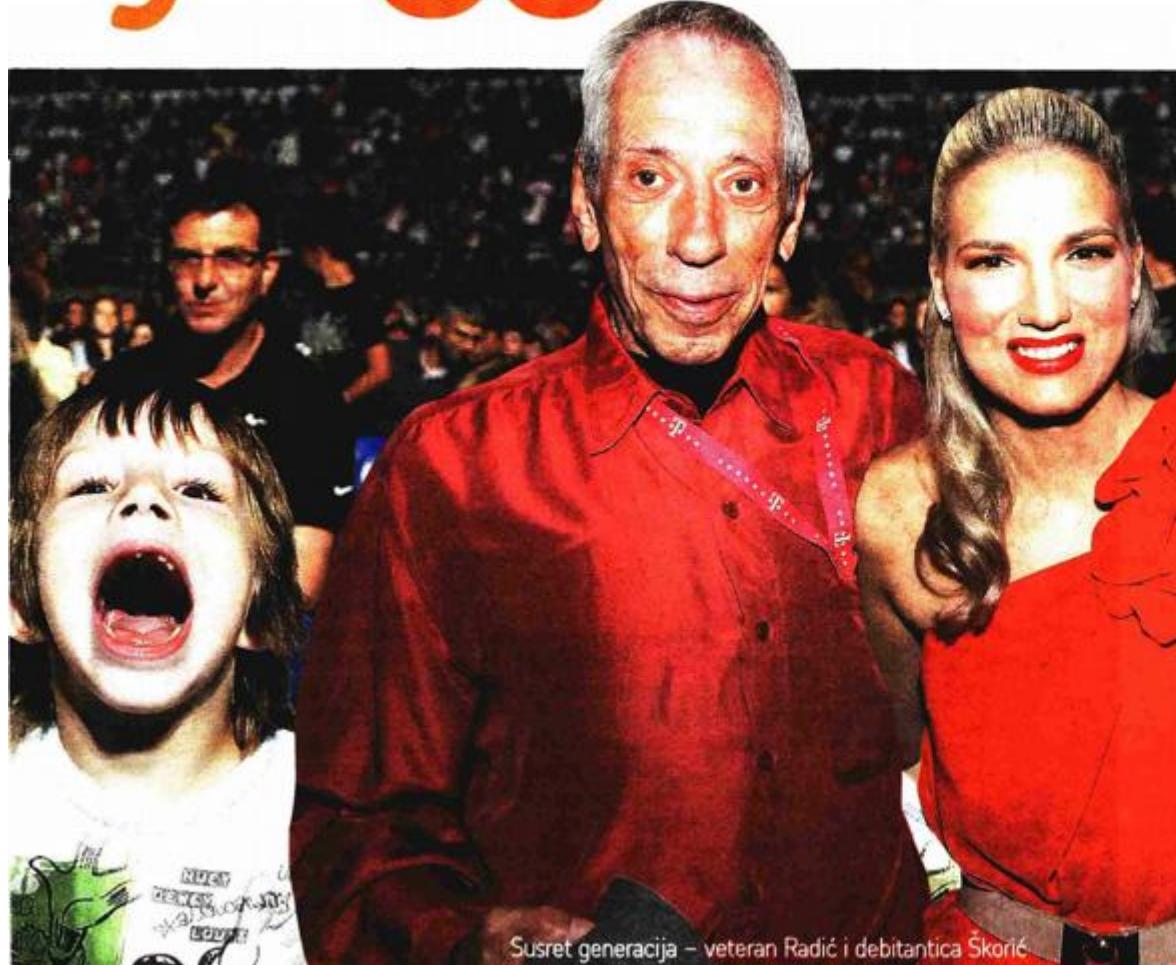
Novosti su se nizale iz godine u godinu, a najveća osjetna promjena bila je okretanje publici. Fascinantan je i hvalevrijedan podatak da su sve projekcije osim onih u Areni besplatne, a cijena ulaznice za dva cjelovečernja filma u amfiteatru niža je i od "normalne" cijene ulaznica za "normalnu" kinoprojekciju. Izdavanje propusnica "Prijatelj festiva-

Ah, taj Potter!

IGRANOG FILMA U PULI

oja 35-ico!

"Komunisto" i odgovorno tvrdim da bi jedan igran film o Josipu Brozu Titu bio svjetski hit. Ne znam hoću li ga možda ja raditi, ali sam siguran da će netko od tog bogatog materijala napraviti spektakl, kazao je Bradley.

Talijanski filmolog Paolo Minuto, također član međunarodnog žirija, fasciniran je ustrojem i funkcioniрањem takozvanih nezavisnih i art-kina u Hrvatskoj.

- Posao koji obavljate u vašim kini-ma je moguće samo pohvaliti. Mislim da je taj sistem umrežavanja kina važan za kinematografiju, i to je najbolji model putem kojeg umjetnički filmovi mogu doći do gledatelja, jer o izboru filmova koji se nude u privatnim kinema i multipleksima ne moram vam ni pričati, kazao je Minuto.

Redatelj Goran Dević, pulskoj publici poznat po režiji filma "Crnci" koju potpisuje zajedno s Zvonimiroom Jurićem, pulski festival doživljava na osobnom planu.

- Kada sam još kao klinac zaključio da se želim baviti filmom, Pula je bilo mjesto na koje sam gledao sa strahopostovanjem. Ne mogu vam reći koliko je za mene ogromna važnost Festivala igranog filma u Puli, zaključio je Dević.

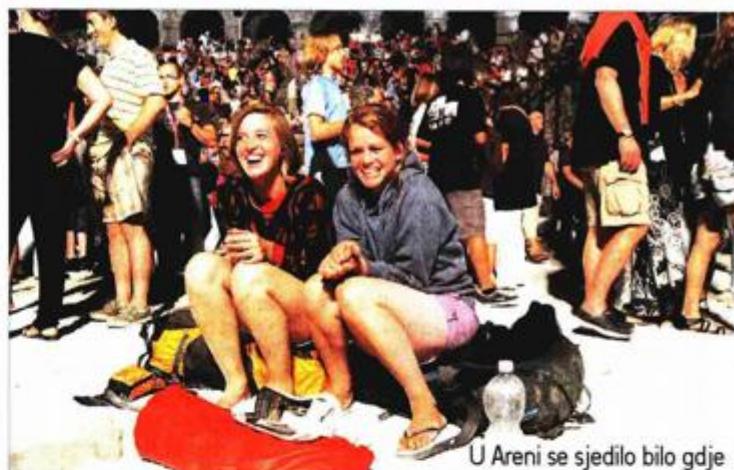
Bez pikanteira i glamura

Predsjednik ocjenjivačkog suda Nacionalnog programa, Živorad Tomić također hvali festival.

- Stjecajem okolnosti zadnji sam put u Puli bio 1989. godine. Gauome ponovni dolazak na festival - organizacija je fantastična, a isto tako i atmosfera. Da skratimo - oduševljen sam, kazao je Tomić.

Glumica Nataša Janjić, koju pamtim iz puno filmova i kojoj je publiku prije nekoliko godina pljeskala zbog glavne uloge u "Kenjcu" Antonija Nučića, kaže da je uvijek lijepo vratiti se na festival.

- Divna je to atmosfera koja se događa oko filmova. Ove godine je velika gužva, ali to je zbog toga što ima jako puno filmova, kazala je ona.

Oduševljenju festivalom i atmosferom pogodovali su i bogati popratni programi, a pravi razlog za feštu bili su uvijek dobro posjećeni koncerti u Circolu. No, festivalski centar bio je pun samo kada se nudio program, a za razliku davnih vremena kada je terasa hotela Rivijera bila poprište svakodnevnih raskalašenih filmskih zabava, mlada generacija glumača tu praksu, izgleda, ne poznaje.

Novinari nešto žučih tjednika muku muče da iskopaju neku pikantejer ili pronadu dašak glamura, no ako je nekoč bilo dovoljno samo skonut na Zlatnih stijena i pronaći razodjevene glumce, danas se to pretvara u nemoguću misiju.

Glamura nema iz jednostavnog razloga što on ne može postojati ako ga netko ne izmisli. I njemu treba redatelj, scenarist, scenografija i dobra rasvjeta - dokle god se tako nešto ne organizira, laku noć, djeco...

A vatromet? Pa nećemo valjda ponovo o vatrometu...

la" srednjoškolcima, studentima i umirovljenicima (koja se tek od ove godine naplaćuje simboličnih deset kuna) još je jedan potez kojim je festival tražio i dobio sve brojniju publiku.

No, publike je ove godine ipak dobila jednu novinu - projekcije putem digitalnog projektoru u kinu Valli i u Areni. Bistrica slika i jasniji zvuk trebali bi biti rezultati skoka s analognog na digitalno, no taj tehnološki napredak nije usvojen zbog želje, već zbog puke potrebe. Naime, svi filmovi koji se prikazuju u glavnoj sekciji Nacionalnog programa u Pulu su došli u digitalnom formatu. Projektori u Areni i kinu Valli takve filmove koji nisu prebačeni na 35-milimetarsku traku nisu bili u stanju prikazivati.

Filmski kritičari zbog te su se novine podijelili u dva tabora - apokaliptičari i integrirani - po modelu koji je još 1964. godine postavio Umberto Eco. Po prvoj nestanak trake je ujedno i nestanak filma, dok je po drugima digitalizacija ne-izbjegjan proces koji je u svijetu već uzeo maha i kojem se jednostavno ne možemo oduprijeti.

Snimanje i prikazivanje filma u digitalnom formatu uvelike smanjuje troškove produkcije i postproduk-